

ΤΗΣ ΚΑΡΜΕΝ ΣΥΛΒΑ

Ο ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΗΣ

1) —Μη μαλώνεις με το σύζυγό σου. 'Αλλ' αν είνε αναπόφευκτος ό καυγάς μαζί του, τότε δείξου γενναία ώς τό τέλος. "Αν νικήσης, τότε θά σ' έκτιμήσης περισσότερο από πριν ό σύζυγός σου.

2) — Μη ξεχνάς ποτέ, ότι παντρεύτηκες έναν άνδρα κι' όχι έναν Θεό.

3) — Μη ζητάς συχνά χρήματα από τον άνδρα σου. Βόλεψέ τα με ό,τι σου δίνει κάθε μήνα.

4) — "Αν δής, ότι ό άνδρας σου έχει σκληρή καρδιά, τότε σκέψου, ότι έχει και στομάχι. "Όταν περιποιεΐσαι καλά τό στομάχι του θ' άποχτήσει οϊγά-οϊγά και την καρδιά του.

5) —Νά προσπαθής να περιορίζης τή γλώσσα σου, έτσι πού τις περισσότερες φορές ό τελευταίος λόγος στη συζήτηση να είνε του συζύγου σου. Αυτό θά τό προξενή χαρά, ενώ κι' εσένα δέν θά βλάπητί διόλου!

6) —Διάβαζε ελόκληρη τήν εφημερίδα κι' όχι μόνο τό σκάνδαλο τής ημέρας. "Ο άνδρας σου θά χαιρείται, όταν μπορή να μιλήσει μαζί σου για όλα τά ζητήματα τής ημέρας, άκόμα και για τήν πολιτική.

7) —"Ακόμα κι' όταν γκρινιάζετε, δέν πρέπει να προσβάλής τον άνδρα σου. Μην ξεχνάς, ότι είνε ό ήμίθεός σου!

8) —Από καιρό σε καιρό πρέπει να κοιμπιμεντάρης τον άνδρα σου. Νά του λές, ότι είνε έξυπνότερος και συγχρόνως να όμολογής, ότι δέν είσαι αλάθηστος.

9) —"Αν ό άνδρας σου είνε έξυπνος, πρέπει νάσαι σύντροφός του "Αν είνε κουτός, πρέπει νάσαι φίλη του και σύμβουλός του.

10) —Τό κυριότερο άπ' όλα τό χρέη σου, είνε να δείχνης πάντα σεβασμό στην πθερά σου! Σκέψου, ότι αυτήν άγαπούσες πριν άγαπήσει εσένα ό σύζυγός σου.

Η ΤΡΟΜΕΡΕΣ ΕΠΙΔΗΜΙΕΣ

Η ΧΟΛΕΡΑ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΜΑΣ

'Από τό 1904 ώς τό 1910 ή χολέρα, ό άπαισία Κόκκινος Θάνατος, είχε προκαλέσει άφάνταστη καταστροφή στην Ερώπη. Κατά τό 1904 ή χολέρα πέθανε από τήν Περσία στον Καυκάσο κι' από κει έφτασε ώς τό Βόλγα. Κατά τό χρόνο αυτό πέθαναν 2.000 χολεροβόλητοι στη Ρωσικά κυβερνεία του Ζαράτωβ και του Καυκάσου. Στά 1905 ή τρομερή νόσος έκανε τήν εμφάνισή της κοντά στο Βερολίνο και στα 1907 εξαπλώθηκε στα λεκανοπέδια του Βόλγα, του Ντόν και του Δνειέσκου κι' έφτασε ως τήν Πετρούπολη, σημειώνοντας περισσότερα από 6.000 θύματα. Στά 1908 τά θύματα τής, μόνο στη Ρωσσία, έφτασαν τις 15 χιλιάδες. Τόν ίδιο χρόνο σημειώθηκαν κρούσματα χολέρας στο λιμάνι του Ρότερνταμ και σε λίγες μέρες ή άπαισία άρρώστεια άπλώθηκε σ' άλλες τήν "Ολλανδία, βυθίζοντας σε πάνω 18 πόλεις και έκατοντάδες χωριά. "Ο άρρώθος τόν θύματόν είνε άγνωστος, γιατί ήταν άδύνατον να κρατηθή λογαριασμός! Μέρα και νύχτα δουλεύαν οι νεκροθάφτες, οι μόνιμοι, οι έξαικτοι κι' οι άγαρμημένοι. Στά 1908 και στα 1909 σημειώθηκαν μερικά μεμονωμένα σποραδικά κρούσματα στην Κοινοβέρη και σ' άλλα μέρη τής "Ανατολικής Πρωσσίας, και μόνον στα 1910 έπαυε να σπαίζη με τόν ματωμένο μανδύα τής ή φοβερή κι' άπαισία άρρώστεια τήν Ερώπη!

λύ τή συντροφιά του μεγάλου φίλου της, ώστε μπορούσε να ζήσει χωρίς αυτήν.

Μά και τά μурμηγικά όπως αναφέραμε, έχουν μια διαβολική εξέπνιάδα. "Όποτε ένα παράδειγμα: Μοΐ του διηγήθηκε ό ιδιοκλήτης ενός ζαχαροπλαστέιου τής Φριντριχστράσε, ό κ. "Αντόλφ Ρένιναρ. Αυτός ό ζαχαροπλάστης, για να ήσυχάση από τις επίθεσις των μурμηγκιών, πού του λεηλατούσαν κυριολεκτικώς τά γλυκά, αναγκαζόταν να βάζη τά ταψιά μέσα σε μεγάλες λαμαρίνες με νερό. Μά κι' αυτό τό μέτρο άπεδείχθη τελείως άστοχο, γιατί τά μурμηγικά έξακολουθούσαν τή δουλειά τους με τόν άκόλουθο τρόπο: Κοβαλοούσαν ένα πλήθος άχυρα, τά έφρηναν μέσα στο νερό, ανέβαιναν επάνω και οι' αυτές τις πρωτότυπες σχεδίες πληροΐζαν τά γλυκά, τά κατέστρεφαν κι' έφευγαν με τόν ίδιο τρόπο ανενόχλητα. "Άλλοτε πάλι ένωσαν τ' άχυρα κι' έτσι σχημάτιζαν μια θαυμασία γέφυρα, πάνω στην όποια περνούσαν κατόπι χιλιάδες άλλα μурμηγικά, για να λεηλατήσουν τά γλυκά του άτυχου ζαχαροπλάστη.

Μά τά παραδείγματα τής εξέπνιάδας των ζώων είνε άπειρα. "Έχει άποδείχθη πια άπ' όλους τούς έπιστήμονες, πού έχουν κάνει ειδ. κές μελέτες για τό διάφορα ζώα, ότι ό άνθρωπος, παρά τις εφευρέσεις του και τή μόρφωσί του, εξακολουθεΐ να είνε τό πιο άδύνατο πλάσμα τής φύσεως, πιο άδύνατο μάλιστα κι' άπ' αυτό τό μурμηγκι, του όποίου ή δύναμις, εν συγκρίσει με τό ανάστημά του, είνε καταπληκτική.

ΡΕΝΟΛΝΤ ΣΤΟΡΧΑΓΓΙΜ

ΤΑ ΝΤΕΡΤΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΗ

ΒΛΑΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΠΕΡΙ ΙΔΑΝΙΚΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ

"Αν λάθης μέρος, ρε άγαμόν,
και σύ στο διαγώνισμά
επερί συζύγου ιδανικού και περί προτιμήσεως,
άν και τό θρίσκω περιτό
μαζύ σου να συνεργασή,
ιδού, ρε θήλεο, τό πώς θά τήν σκιαγραφήσης:

Νάχη μπυφούρα τά μαλλιά,
σε ρε ματζόρε τή λαλιά,
φρούδι σμιχτό, καμπυλωτό, μουστάκι ώρα έννάτη,
πού μάγουλο κραταεληά,
ρουθούνι τριζικοφοληά,
κι' ώσαν να τό χτυπά άντηά... νιστό τόννα του μάτι...

Πρόχειρη νάχη τή μπουλιά,
άναλογη τή σαγωνιά,
νάναι τό χάδι του άδρου, θαρού και να πονάη
και στα φιλιά του τά ζεστά
όταν τά δίνει ρουρηχτά,
μαζύ με τά γελάκια μου κι' αμία να μου τραθάη.

Κάθε του σφιζίμο γλυκό,
μαύσα σημάδια στο λευκό
ν' αφήνη σηματάκι μου και μέσα σ' ένα μήνα
από τά λύχια ως τήν κορφή.
—πώ, πώ, έλιγώσα, άδερφή...
άνάμεσα άπ' τά χέρια του, να σ' έσάν άραπίνια!..

Να μην εργάζεται ποδός,
να στέκεται σε μόλοσοός,
έξω άπ' τήν πόρτα μου και να προσέχη τήν τιμή μου,
στο γέλιο του να τρέμη ή γή,
κι' όταν τά φρούδια του ή όρηγ
σηκώνει πυραμοειδώς, να σ' έσάν ή ψυχή μου...

"Όλο τό θιός μας κι' άδειανή,
μιά κάμαρη, στο σερβάνι,
πού με τήν παρουσία του αυτός θά τή γεμίση
και θά τό θεωρού τιμή,
στο ποιεμένο μου κορμί
κάθε φορά πού ή χρυσή γροθιά του θά σφουρίση.

Αυτά θά γράψης, ρε μικρό,
κι' άσε τις άλλες τού καιρό
να χάνουν κι' ιδανικό τάγα να τόν ζήτουμε,
πού άν ίσως ήταν δικαστό,
να πούνε τό σωστό, σωστό,
πολλές φορές και δανεικόν θά τρέχουν νά τού θρούνε.

Ο ΑΓΓΕΛΗΣ

ΣΤΗΝ ΠΙΡΙΤΟΜΠΑ ΜΟΥ

Μέσ' τή ζωή μου έπεσε σαν μπόμπρα
Και μ' άναστάτασες, γιατί είσαι φίλος ντάκος,
Μοΐ παρασαίνεις δηλαδή τήν Πιριτόμπα
Και μουχεις γίνε τοίκιμο ταμπάκος,
Τό όποιον, ρε άκούρηστη κιθάρα,
Μοΐ πήρες τήν καρδιά και τήν καρδάρα!

Κάθου, ρε κορίτσι μου, εις τά ώά σου,
Και μη μου καθουρίδης πια τά στήθη,
Πήγαινε στο διάολο και χάσου,
Νά μη σοΐ σκάσο ξαφνικά τό παραμυθί
—Κορμί είνε και τοΐτο και ρουντάκι—
Και χάσης τή μαγνητική βελόνη!

Μουχεις τσιγαρίσι τά τσιγρία
Και τόν ουδανό θαρού είδος σφοντύλι
Σάν ποιητής λοζοκιντάω τ' άστερία
Κι' έγιναι και τόν σκυλιών ρεζιλιά.
Δέν με χωράει πια, ρε μάνα μου, ή άτιμόσφαιρα
Κι' έβαλα πάωρη τυπουργό για τή στρατόσφαιρα.
"Έτσι μακουά, από σε, ρε Παναγία μου,
Για ναδρω, άχ άλλοιμονο, τήν ήσυχία μου!..

Ο ΝΩΝΤΑΣ